

[Korsgaard.]

mig uforstaaelig; dette skal imidlertid ikke afholde mig fra atter at rose Ministeren, hvis han en enkelt Gang igen skulde kunne fortjene det, og jeg haaber saa, at hans Vrede maa blive endnu større — saa faar jeg dog en passende Belønning.

Som sagt, jeg maa hævde, at indeværende Finansaar statsfinansielt tegner godt, og Grunden hertil er først og fremmest den, at Forbrugsafgifterne holder sig. Da den højtærede Finansminister holdt sin Fremtættelsestale, nævnte han, at de indtil det Tidspunkt havde holdt sig, og siden har vi faaet Regnskabet for September Maaned, og denne Maaned viser ganske det samme som de foregaaende 5 Maaneder; Resultatet holder sig ganske uforandret. Helt vil nu disse Tal ikke komme til at betyde det paa Statsregnskabet, som de synes at skulle betyde, for saa skulde Situationen blive helt uforandret fra i Fjor, og det bliver den ikke — den højtærede Finansminister kom ikke ind paa det, men det burde han nu efter min Mening være kommet. Man maa nemlig ikke overse, at vel giver Loven om de stærke Drikke saa forholdsvis meget, som den gør, men der er i den paagældende Lov den Bestemmelse, at ca. 3½ Mill. Kr. af det Beløb, som indkommer, skal afleveres til Kommunerne. Den samme Bestemmelse gjaldt naturligvis ogsaa i Fjor rent *lovmæssigt*, men *faktisk* gjorde den det ikke, fordi de paagældende Beløb først kommer til Udbetaling efter Finansaarets Slutning den 31. Marts 1931. I *indeværende* Finansaar vil altsaa denne Udgiftspost paa 3½ Mill. Kr. komme til at figurere, og for saa vidt vil Statsregnskabet paa dette Punkt — forudsat, at Forbrugsafgifterne i øvrigt holder sig gennem de 12 Maaneder, hvoraf et Aar bestaar — komme til at udvise 3½ Mill. Kr. mindre end i Aar. Men da der, som det gentagne Gange er nævnt, er en Margin paa 12 Mill. Kr., kan jeg ikke se rettere end, at der endnu er en Del at tære paa. Heller ikke maa det glemmes, at ligesom Statsregnskabet giver Udtryk for en for Statsfinanserne heldig Prisedgang med Hensyn til de almindelige Udgifter, saaledes vil sikkert ogsaa det almindelige Prisedfald, som har fundet Sted siden Finanslovens Vedtagelse, medføre, at Statsfinansernes Udgiftsside vil blive formindsket.

Jeg maa derfor hævde, at Billedet for indeværende Finansaar tegner sig lyst. Og jeg maa føje til: Hvorfor skulde det ikke tegne lyst? Naturligvis dog under den bestemte Forudsætning, at de paalignede

direkte Skatter indgaar. Jeg gentager: Hvorfor skulde det ikke tegne lyst? Vi har jo endnu ikke nogen særdeles stor Arbejdsløshed, og de Lønarbejdere, der har Arbejde, har i Forhold til, hvad det koster at leve nu sammenlignet med Forholdene for et Aar siden, en væsentlig større Indtægt, end de havde den Gang, og hvad er da naturligare, end at de paagældende bruger en Del af disse Indtægter til Æl, Brændevin, Cigaretter, Cigaretter, Chokolade o. lign. Ting, der er saa overmaade givtige for Statskassen? Saadan er jo nu en Gang den menneskelige Natur, at naar man har lidt tilovers, bruger man det til Forhøjelse af Livets Glæder ved Køb af den Slags Varer, og det giver sig paa Finansloven det behagelige Udtryk, at der bliver en god Indtægt for Statsfinanserne. Saaledes vil det sikkert ogsaa komme til at gaa i indeværende Aar.

Jeg maa maaske her nævne, at naar Beskæftigelsen er saa glimrende, som den efter Omstændighederne og i Sammenligning med andre Lande er, er det først og fremmest Byggeriet, der er Skyld deri, og det kan heller ikke benægtes, at de offentlige Arbejder, i Særdeleshed vel de offentlige kommunale Arbejder, spiller en stor Rolle, men jeg synes, man har Lov til at spørge — uanset, at man ikke er Medlem af Københavns Borgerrepræsentation —: Er det nu forstaaeligt paa en Tid, hvor Beskæftigelsen endnu er ret god, i en saa vanvittig Grad, som Tilfældet er, at hugge alle Byens Gader op paa een Gang? Jeg kan ikke se det. Følgen er da ogsaa, at den Tid, Gadereparationerne varer, er vanvittig lang. Jeg tror saaledes, at Holmens Kanal har været under Arbejde ½ Aar, og det er dog mærkeligt, at det skal være nødvendigt for en saa stor Kommune som København at have en saa forholdsvis kort Gadestrækning under Arbejde i næsten ½ Aar. Det hænger dog sikkert sammen med, at man har paataget sig flere Arbejder, end man egentlig har Mandskab til. Ved Samtaler med enkelte af dem, som har arbejdet paa Gaderne, har jeg ogsaa faaet det Indtryk, at naar man ikke har kunnet lave mere, er det, fordi man ikke har haft flere Folk. Jeg henstiller til Københavns Borgerrepræsentation, om den, som den store Arbejdsgiver den er, og med det offentlige Ansvar, som den nu en Gang har, ikke hellere i Overensstemmelse med Udtalelser, som for øvrigt er fremsat af den højtærede Finansminister, skulde indstille sig paa at sætte Arbejder i Gang, naar der i højere Grad var Brug derfor, end der har været netop i Aar, og saa gøre det saaledes, at Mennesker, der skal færdes her i Byen,